

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... jogtanácsos által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a ... Ügyvédi Iroda által képviselt I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű és a ... Ügyvédi Iroda által képviselt ... (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 9. napján meghozott 8.G.40.066/2017/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy a felperes számú határozatában nevesített jogsértés ellenére az I. rendű alperes,,,,,,,,,, számú megrendelése alapján a II. rendű alperessel megkötött gyógyszer szállítási szerződések nem semmisek;

kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a Közbeszerzési Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett ... számú előirányzat-felhasználási keretszámlájára 156.000 (Százötvenhatezer) forint bírságot;

a Magyar Állam által viselendő kereseti illetéket 1.500.000 (Egymillió-ötszázezer) forintról 750.000 (Hétszázötvenezer) forintra leszállítja;

kötelezi a II. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 750.000 (Hétszázötvenezer) forint kereseti illetéket;

kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg a felperesnek 100.000 (Egyszázezer) forint elsőfokú perköltséget;

egyebekben az ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alpereseket, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget;

kötelezi a II. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 1.250.000 (Egymillió-kétszázötvenezer) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket;

megállapítja, hogy 1.250.000 (Egymillió-kétszázötvenezer) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket a Magyar Állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes sorszámu határozatára – melyben a 2012. évi gyógyszer beszerzések tekintetében megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a 2011. évi CVIII. törvény (Kbt.) 5. §-át és vele szemben 174.000 forint bírságot szabott ki – alapított keresetét az elsőfokú bíróság 2017. május 9. napján kelt 8.G.40.066/2017/4. számú ítéletével elutasította; kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek fejenként 762.000 forint ügyvédi munkadíjat, továbbá megállapította, hogy 1.500.000 forint eljárási illetéket a Magyar Állam visel.

Határozata indokolásában a lefolytatott okirati bizonyítás alapján rögzítette, hogy az alperesek közötti, a keresettel érintett, 2012. június 14-e és 2012. november 30-a között megkötött – az ítélet indokolásának 3. oldalán megrendelészámok feltüntetésével tételesen felsorolt – 14 gyógyszer szállítási szerződés visszerthes összértéke 31.342.542 forint + áfa.

Az elsődleges kereseti kérelem vonatkozásában – melyben a felperes a Kbt. 127. § (1) bekezdés a) pontjára és a Kbt. 164. § (1) és (4) bekezdéseire alapítottan a szerződések visszamenőleges hatállyal történő érvénytelenné nyilvánítását kérte – rögzítette, hogy a Kbt. 6. § (1) bekezdés b) pontja alapján ajánlatkérőnek minősülő I. rendű alperes a felperes számú határozatában rögzítettek szerint megsértette a Kbt. 5. §-ában foglaltakat azzal, hogy nem folytatott le közbeszerzési eljárást visszerthes szerződés megkötése céljából a megadott tárgyú és értékű beszerzés megvalósítása érdekében.

A Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja alapján, mely szerint a Kbt. 127. § (1) bekezdésétől eltérően a szerződés nem semmis, ha kiemelkedően fontos közérdek függ a teljesítéséhez, vizsgálta az alperesek ekörbeni védekezését. Megállapította, hogy az 1997. évi CLIV. törvény (továbbiakban: Eütv.) 95. §-a szerint a mentés igénybevételéhez való jog Magyarország területén mindenkit megillet; a 96. § (1) bekezdése szerint a mentés biztonságos, egységes és összehangolt működéséhez szükséges feltételrendszer biztosítása és megszervezése állami feladat. Az Eütv. 96. § (2) bekezdése kimondja, hogy a mentés feladatait az ország egész területére kiterjedően többek között az állami mentőszolgálat látja el, melynek tevékenységét a 322/2006. (XII. 22.) Korm. rendelet szabályozza. Az I. rendű alperes a közfeladatai ellátása körében, annak teljesítése céljából kötötte meg a II. rendű alperessel a per tárgyát képező gyógyszer szállítási szerződéseket, ebből arra vonható le következtetés, hogy azok a Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja értelmében nem semmisek, a szerződések teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek függ, ezért az elsődleges kereset elutasításának volt helye.

A felperes másodlagos kereseti kérelme vonatkozásában – melyben a Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kivételi ok fennállta esetére kérte a szerződéseket annak keltére visszamenőleges hatállyal érvényessé nyilvánítani – rögzítette, mivel a fent kifejtettek szerint a per tárgyát képező szerződések nem semmisek, a teljesítésükhöz kiemelkedően fontos közérdek függ, így semmisség hiányában e szerződéseket érvényessé nyilvánítani nem kell.

A bírság kiszabására vonatkozó felperesi kérelem vonatkozásában vizsgálta a Kbt. 164. § (5) bekezdése szerinti jogszabályi feltételek fennállását és arra vont le következtetést, hogy mivel a felek nem a közbeszerzési eljárás során kötötték meg a szerződéseket, hanem annak mellőzésével, így a közbeszerzési eljárás során történő szerződéskötés mint jogszabályi feltétel nem valósult meg, ezért az I. rendű alperessel szembeni bírság kiszabása iránti kérelem elutasításának volt helye.

A II. rendű alperessel szembeni bírság kiszabása iránti kérelmet is alaptalannak találta az elsőfokú bíróság, utalva arra, hogy a Kbt. 6. § (1) bekezdés b) pontja alapján ajánlatkérőnek az I. rendű

alperes minősült, őt terhelte közbeszerzési eljárás keretében a visszerthes szerződések megkötése, erre tekintettel a II. rendű alperes a Kbt. 164. § (5) bekezdése értelmében bírság fizetésére nem köteles (BDT2017. 3651.).

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a megváltoztatását, a keresetének történő helyt adást; másodlagosan a hatályon kívül helyezését kérte.

Azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az elsődleges kereseti kérelmét, így az ítélet alapvetően jogsértő. A ... számú határozatában megállapította, hogy az alperesek közbeszerzési eljárás mellőzésével kötöttek szállítási szerződéseket gyógyszer beszerzésére, a határozatát, a jogsértés megállapítását az alperesek kereset benyújtásával nem vitatták. A Kbt. 127. § (1) bekezdés a) pontja szerint a szerződések semmissége a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzése jogsértésének megállapítására tekintettel ex lege, a törvény erejénél fogva következett be. A felperest a Kbt. 164. § (1) bekezdése értelmében perindítási kötelezettség terheli a szerződések érvénytelenségének a kimondása és az érvénytelenség jogkövetkezményének az alkalmazása iránt, a szerződések semmisségét ugyanis polgári ügyben eljáró bíróság köteles kimondani, ugyanakkor a már megállapított jogsértést nincs lehetősége felülbírálni, a keresetet elutasítani.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelem elutasításáról is tévesen döntött, a határozat rendelkező része és az indokolása ugyanis nem áll összhangban. Az Eütv. 95. §-a, 96. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 322/2006. (XII. 22.) Korm. rendelet felhívásával helytállóan vezette le, hogy az alperesek közötti, 2012. évben gyógyszerek beszerzésére kötött, a per tárgyát képező szállítási szerződések a Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja értelmében nem semmisek, mivel a szerződések teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik. Teljes egészében egyetért ezzel, fontos közérdek állt fenn, ezért is kérte másodlagosan annak megállapítását, hogy a szerződések nem semmisek. Számára értelmezhetetlen, hogy az elsőfokú bíróság érdemben miért nem adott helyt ezen kereseti kérelemnek, a rendelkező rész szerint ezt elutasította, ugyanakkor az indokolásban a semmisség hiányára vont le következtetést; véleménye szerint nem lehet jogszerű a döntés, ha a határozat rendelkező része és az indokolása nem áll összhangban egymással. A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelemnek megfelelően döntött, ezt azonban a határozat rendelkező részében nem juttatta kifejezésre, figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja alapján a kiemelkedően fontos közérdek megállapításának feltétele, hogy legyen a Kbt. 127. § (1) bekezdése szerinti semmis szerződés.

Sérelmezte a perköltségre vonatkozó rendelkezést is, álláspontja szerint az alperesek javára megállapított ügyvédi munkadíj összege eltúlzott. Az elsőfokú bíróság hat tárgyalás tartott, amíg meghozta a 8.G.41.455/2015/36. számú permegszüntető végzését, melyet a Fővárosi Ítéltábla 10.Gpkf.44.498/2016/2. számú végzésével hatályon kívül helyezett, mindezért az eljárás indokolatlan elhúzódásának a költsége nem eshet a terhére.

Az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A 2014. március 14. napjáig hatályos Kbt. 127. § (1) és (2) bekezdése, a Kbt. 164. § (4) és (5) bekezdése felhívásával kifejtette, a perbeli szerződések egyértelműen érvényesek, figyelemmel arra, hogy kiemelkedően fontos közérdek fűződött a teljesítésükhöz, ezt egyébként a felperes sem tette vitássá. A szerződések megkötése előtt fennállt helyzetet nem lehet visszaállítani, a gyógyszerek felhasználásra kerültek a mentés során, az ellenszolgáltatásuk összege pedig rendben kiegyenlítésre került az I. rendű alperes által. Kiemelte, ha a bíróság a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés részleges érvénytelenségét, illetve az érvénytelenség hiányát kifejezetten a Kbt. 127. § (2) bekezdése alapján állapítja meg, a Kbt. 164. § (5) bekezdése szerint bírságot köteles kiszabni. Ebből következően a bírság kiszabására kizárólag a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés érvénytelensége hiányának a megállapítása esetén van mód, a per tárgyával érintett szerződések azonban nem közbeszerzési eljárás eredményeként, hanem annak mellőzésével jöttek létre. Utalt

arra is, hogy már fizetett bírságot a jogsértés következtében, így vele szemben kétszeresen történne a negatív jogkövetkezmény alkalmazása, ha a perben erre kötelezésre ismételt sor kerülne. Álláspontja alátámasztására hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 18.Gf.40.592/2016/8. számú ítéletében foglaltakra.

A II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint téves az a fellebbezési érvelés, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a felperes elsődleges kereseti kérelmét. A Kbt. 164. § (4) és (5) bekezdései szerint, ha a bíróság az (1) bekezdés szerinti perben megállapítja a szerződés Kbt. 127. § (1) bekezdése a)-c) pontjaiban meghatározott okok miatti érvénytelenségét, a szerződés a megkötésének időpontjától kezdve érvénytelenné válik, és az eredetileg fennállott helyzetet kell visszaállítani. Ha a bíróság a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés részleges érvénytelenségét, illetve az érvénytelenség hiányát kifejezetten a Kbt. 127. § (2) bekezdése alapján állapítja meg, bírságot köteles kiszabni, melynek összege, az eset összes körülményét figyelembe véve, legfeljebb a szerződés értékének a tizenöt százaléka. Jelen ügyben kizárólag akként volt lehetséges jogszerű döntést hozni az elsődleges kereseti kérelemről, ha vizsgálta az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelemben foglaltakat is, a Kúria Gfv.VII.30.747/2017/6. számú végzése szerint kiemelkedően fontos közérdek vizsgálata nélkül nem is kerülhet sor az érvénytelenség kimondására, azaz téves az a felperesi álláspont, hogy mindenképpen szükséges az érvénytelenség kimondása önmagában azon körülményre alapítva, ha elmarad a közbeszerzési eljárás lefolytatása. Amennyiben megállapításra kerül, hogy a szerződések teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik – és ezt jelen ügyben a felperes sem vitatta a fellebbezésében – az azt jelenti, hogy a per tárgya szerinti szerződések nem érvénytelenek, azaz az elsődleges kereseti kérelem nem megalapozott, az elutasításának van helye.

Figyelemmel arra, hogy a perbeli szerződések a Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja alapján ipso iure érvényesek – mert a teljesítésükhöz kiemelkedően fontos közérdek fűződik –, nem semmisek, az ex lege érvényességre figyelemmel az érvényessé nyilvánításukra nincs mód, illetve az szükségtelen, így az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában is helytállóan döntött. A bíróság kiszabására irányuló kérelem elutasítása is jogszerű, a Kbt. 164. § (5) bekezdése közbeszerzési eljárás alapján megkötött és nem közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződés vonatkozásában megállapítható bírságot szabályoz. A fenti jogszabályi rendelkezés bírság kiszabását kizárólag arra az esetre írja elő, ha a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés érvénytelensége hiányának a megállapításáról van szó, a Kbt. 164. § (5) bekezdésében a jogalkotó leszűkítette a bírságolás lehetőségét a Kbt. 127. § (1) bekezdés b) és c) pontjaiban megjelölt esetekre, mely intézkedéssel elkerülhető, hogy ugyanazon cselekményért kétszeres, döntőbizottsági és bírósági bírságolásra kerüljön sor. Hivatkozott a II. rendű alperes arra is, hogy a 2007/66. EK Irányelv 2.e. cikkének (2) bekezdése kifejezetten akként rendelkezik, hogy a tagállamok alternatív szankcióként az ajánlatkérőre kiszabott bírságot alkalmazhatnak. A II. rendű alperes nem minősült ajánlatkérőnek – a 2005. évi XCV. törvény 16. § (3) bekezdése alapján fennálló ellátási kötelezettségének eleget téve kötötte meg a szerződéseket az I. rendű alperessel – továbbá semmilyen ráhatása nem lehetett arra, hogy az I. rendű alperes a közbeszerzési eljárást – az általa előadott okokból – mellőzni kényszerült.

A felperes fellebbezése túlnyomórészt megalapozott.

A perbeli jogvita a Kbt. 164. § (1) bekezdésében szabályozott, a felperes részéről kötelezően megindítandó érvénytelenség megállapítása iránti per, annak szükségképpen előzménye a felperes I. rendű alperesi jogsértést megállapító számú – bírósági felülvizsgálatra nem került – határozata. Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a szerződés közbeszerzési

jogsértés miatti érvénytelenségének a megállapítása iránt folyó polgári pernek nem képezheti tárgyát a döntőbizottsági határozat felülvizsgálata, a jogsértés megállapítását a bíróság nem bírálhatja felül. Ezen helytálló álláspontot osztva rámutat a Fővárosi Ítélőtábla arra, hogy a polgári perben eljáró bíróságnak az érdemi határozatában kizárólag a szerződés érvénytelenségéről, az érvénytelenség jogkövetkezményéről, vagy amennyiben a Kbt. 127. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott kivétel esete áll fenn – a döntőbizottsági határozattal megállapított jogsértés ellenére – az érvénytelenség hiányáról kell döntenie.

A felperes ugyanakkor az elsőfokú ítéletet tévesen értelmezte akként, hogy a kereset elutasítása a felülbírlata a döntőbizottsági határozatnak, az utóbbi – a határozat indokolásából kitűnően – a jogalap körében került bizonyítékként értékelésre, és az elsőfokú bíróság a megállapított jogsértéssel szemben álló értékítéletet nem juttatott kifejezésre. Tekintve, hogy a Kbt. 127. § (1) bekezdése értelmében a Kbt. hatálya alá tartozó szerződés akkor minősülhet semmisnek, ha a Kbt. 127. § (2) bekezdésében meghatározott kizáró ok valamelyike nem áll fenn, ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor elsődlegesen az alperesek védekezésében hivatkozott, és a másodlagos kereseti kérelemben a felperes által is állított, a Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja szerinti törvényi kizáró ok teljesülését vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság arra levont jogi következtetése, hogy a közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött perbeli gyógyszer szállítási szerződések teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződött, a jogorvoslati eljárásban nem volt vitatott, ezen megállapítás helyessége a fellebbezéssel kétségbe nem vont.

A Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja szerinti eset fennálltának, az I. rendű alperesi közszolgáltatás feltétlen szükségességének viszont egyenes következménye az elsődleges, a szerződések érvénytelenségének a megállapítása iránti kereset alaptalansága, így annak elutasítását a felperes megalapozatlanul sérelmezte, az ekörbeni ítéleti döntés helyes.

A Kbt. szabályozásával összhangban álló fellebbezési érvelés a másodlagos kereset helytelen elutasítására, a határozat rendelkező része és az indokolása egyezősége hiányára, meg nem engedett eltérésére, az I. rendű alperessel szembeni bírság kiszabásának a mellőzése tévességre vonatkozóan helytálló.

A Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizáró ok kétségmentes fennállta esetében a szerződés érvénytelenségének a hiányát a bíróságnak az érdemi határozata rendelkező részében kifejezésre kell juttatnia, ez következik a közbeszerzési jogsértés jogkövetkezményét meghatározó jogi norma megszövegezéséből is, a Kbt. 164. § (5) bekezdése szerint ugyanis a bíróság bírságot köteles kiszabni, ha a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés részleges érvénytelenségét, illetve az érvénytelenség hiányát kifejezetten a Kbt. 127. § (2) bekezdése alapján állapítja meg. A törvényi feltételek teljesülése esetén az érvénytelenség jogkövetkezménye alóli mentesülés ítéleti megállapítása nem mellőzhető.

A fent kifejtettek szerint tehát nem elegendő a törvényi kizáró ok indokolásbeli rögzítése, az elsőfokú bíróságnak az ítélet rendelkező részében meg kellett volna állapítania azt, hogy a döntőbizottsági határozattal megállapított jogsértés – a közbeszerzési eljárás lefolytatásának mellőzése – ellenére a perbeli gyógyszer szállítási szerződések nem semmisek, így a másodlagos kereset – melyben az érvényessé nyilvánítási kérelem tartalmilag a törvényi kizáró ok fennálltára hivatkozással ténylegesen a semmisség hiányának a megállapítását célozhatta – ekörbeni elutasítása téves.

Annyiban osztotta a Fővárosi Ítélőtábla a felperes bírság kiszabásának a mellőzését kifogásoló

fellebbezési álláspontját, hogy annak elmaradása az ajánlatkérő I. rendű alperessel szemben a Kbt. 164. § (5) bekezdése téves értelmezésén és alkalmazásán alapult.

Bírságot a közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződés esetén is ki kell szabni, a Kbt. 164. § (5) bekezdése ugyanis a Kbt. 127. § (2) bekezdésére utal vissza, mely viszont valamennyi, a Kbt. 127. § (1) bekezdése szerinti szerződésre vonatkozik, így a Kbt. 127. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a közbeszerzési eljárás mellőzésével kötött szerződésekre is. A bírság szankciót meghatározó jogszabályi rendelkezés szövegezéséből nem vezethető le – és nem is lenne jogpolitikailag indokolt – az alperesek által állított, és az elsőfokú bíróság részéről tévesen elfogadott különbségtétel a közbeszerzési jogsértést mutató szerződések között aszerint, hogy a közbeszerzési eljárás során vagy annak a mellőzésével kötötték meg.

A fellebbezési ellenkérelmekben foglaltaktól eltérően a bírság bíróság általi kiszabása nem eredményezi a kettős értékelés alaptörvényi tilalmának a megszegését. A kettős szankció tilalma ugyanis azt jelenti, hogy nem lehet több büntető jellegű joghátránnyal sújtani ugyanazon személyt, ugyanazon ténybeli és jogi alapon. A döntőbizottság és a bíróság által kiszabott bírság kétségtelenül ugyanazt a védett jogi érdeket szolgálja, a közbeszerzési jogsértések elleni fellépést, eltérő azonban a tény- és jogalap, tekintettel arra, hogy a döntőbizottsági bírság a jogszabálysértés miatti, a bíróság által kiszabott bírság viszont a szerződéses jogviszony felszámolása helyetti alternatív szankció.

A bírság a célját tekintve a Kbt. alanyi hatálya alá tartozókat hivatott a jogkövető magatartásra szorítani; a Kbt. kifejezetten nem rendelkezik a bírság alanyáról, de a Kbt. általában meghatározható alanyi hatályából az következik, hogy az alternatív szankció az ajánlatkérő I. rendű alperessel szemben szabható ki, és nincs jogi lehetőség egyidejűleg a vele szerződő II. rendű alperes bírságolására is.

A fent kifejtettekből következően az elsőfokú bíróság részben tévesen járt el, amikor mindkét alperessel szemben a bírság kiszabását mellőzte, ezen döntése ugyanis csupán a II. rendű alperes vonatkozásában helytálló.

Az I. rendű alperessel szembeni bírság kiszabása során a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette az elkövetett jogsértés súlyát, jellegét, mely az eset összes körülményére figyelemmel a bírság összegének csekély, a Kbt. 164. § (5) bekezdésében előírt 15%-os mértéket el nem érő, a szerződéses érték 0,5%-ában történő megállapítását tette indokolttá.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben – a megváltozott pernyertességre tekintettel az elsőfokú perköltség viselésére is kiterjedően – megváltoztatta, a perbeli gyógyszer szállítási szerződések semmissége hiányát megállapította, az I. rendű alperest ajánlatkérőként kötelezte 156.000 forint bírság megfizetésére, a II. rendű alperessel szembeni bírság kiszabásának a mellőzésére vonatkozó ítéleti rendelkezést pedig helybenhagyta.

A felperes látszólagos tárgyi keresethalmazatban eshetőlegesen előterjesztett másodlagos kereseti kérelme, az annak történő helytadásra irányuló fellebbezés megalapozottnak bizonyult, mely mindkét alperes azonos arányú pervesztességét eredményezte az első- és a másodfokú eljárásban – a II. rendű alperes vonatkozásában azon körülmény, hogy nem bírságolható, a javára külön értékelhető pernyertességet nem eredményezett –, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alpereseket a felperes ügyvédi munkadíjból álló, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alkalmazásával, a kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodóan megállapított perköltsége megfizetésére, mérsékelte, az elsőfokú eljárásra 100.000 forint, a jogorvoslati eljárásra 50.000 forint összegben, továbbá a 6/1986.

(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 14. §-a alkalmazásával határozott a le nem rótt 1.500.000 forint kereseti és 2.500.000 forint jogorvoslati illeték viseléséről az I. rendű alperes illetékmentessége figyelembevételével.

Budapest, 2018. április 10.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s. k.
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.
előadó bíró

. Felker László s. k.
bíró